

stor Overraskelse vil erfare, at man mener, at Marstal kan man ganske roligt berøve den Navigationsskole, som giver Adgang til Uddannelse af Skibsførere.

Der er ikke meget for mit Vedkommende at føje til. Der er fremkommet endog ret lyriske Udbrud fra tidligere ærede Talere. Jeg beklager blot, at der til deres lyriske Udbrud ikke har svaret nogen tilkendegiven Villie af, at man vilde gøre noget. Det er sandt nok, hvad der er sagt af foregaaende Talere, at medens næsten alle andre Byer har andet at falde tilbage paa, er Marstals Opland Havet, og Havet alene; men at man saa samtidig siger, at denne By, der alene har Havet til Opland, maa ikke være en saadan Søfartsby, at man tilkender den Retten til at have Skibsførerskole, forstaar jeg ikke. Af det ærede Medlem Hr. P. Andersen blev der anført et Moment for at berøve Marstal denne Ret, idet det ærede Medlem sagde, at for Tiden havde Marstal et Byraad, der optraadte paa en saadan Maade, at det ærede Medlem ikke sympatiserede dermed. Maa jeg først sige, at det forekommer mig dog at være en lidt ejendommelig Argumentation, at Byraadets Optraeden i andre Spørgsmaal skal være afgørende for, hvorvidt Marstal skal have en Skibsførerskole eller ej. Men rent bortset derfra skulde jo denne Skibsførerskole i Marstal, hvis den indføres i Loven, gerne være en blivende Institution; men det Flertal, som det ærede Medlem ikke synes om i Marstal Byraad, maa jeg dog gaa ud fra, at det ærede Medlem mener ikke er evigt. Der kunde dog ogsaa komme et Byraad eller et Byraadsflertal, som det ærede Medlem sympatiserede med, og det vilde da være højt beklageligt, om det ærede Medlem af Hensyn til det nuværende Byraad havde modsat sig Skibsførerskolen i Marstal.

Det blev anført af den højtærede Minister og for Resten ogsaa af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at det gjaldt om at faa dette Lovforslag færdigt til den 1. April, og derfor maatte vi tage det uden videre, saaledes som det foreligger i Landstingets Affattelse. Jeg kan ikke skønne, at der deri, at vi faar det ene vigtige Lovforslag efter det andet med Besked om, at de skal vedtages i Løbet af et Par Dage, ligger en tilstrækkelig Begrundelse for at tage dem i Landstingets Affattelse. For nogle Dage siden fik vi Lovforslaget om Ændringer i Huslejeloven, som man i hvert Fald den Gang holdt paa skulde gennemføres med meget kort Frist. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister er kommet

bort fra den Bestemmelse, og at den gældende Huslejelow vil blive forlænget. Nu faar vi i Dag det foreliggende Lovforslag til første Behandling i Dag den 29. Marts med Meddelelse om, at vi skal være færdige med det den 31. Marts, fordi, siger man, Landstinget har gjort Arbejdet paa tilstrækkelig fyldestgørende Maade. Men dette er ikke et Argument, man her i Folketinget skulde være tilbøjelig til paa Forhaand at bøje sig for. Maaske man fra visse Sider finder det tilfredsstillende. Men dette at sige, at det er Landstingets Behandling, det egentlig kommer an paa, Landstinget gør Arbejdet fyldestgørende i alle Henseender, og naar Folketinget blot faar en 2—3 Dage til sine Overvejelser, maa det siges at være et tilstrækkelig langt Tidsrum, kan jeg ikke være med til. Jeg tror ikke, at jeg for mit Vedkommende behøver at fremhæve, at det forekommer mig at være en Begrundelse, der slet ikke er nogen Begrundelse. Og det, der blev sagt af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at det af Hensyn til Lønningsforholdene skulde være nødvendigt eller i hvert Fald i høj Grad paakrævet, at vi fulgte Landstinget og gjorde os færdige i Løbet af et Par Dage, forekommer mig heller ikke at holde Stik. Vi maa give os den Tid, som behøves for at gøre dette Lovforslag færdigt paa en Maade, som vi finder tilfredsstillende, og hvis der skulde kunne opstaa Vanskeligheder med Hensyn til Lønningsforholdene, vil man altid kunne give Loven tilbagevirkende Kraft.

Jeg vilde have fundet det naturligt, om der fra Venstres ærede Ordfører (Tange) var fremkommet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg i Stedet for denne Opfordring til Ministeren om i en ganske ubestemt Fremtid at søge at skaffe Marstal den Skibsførerskole, som man nu vil tage fra den, om altsaa det ærede Medlem havde sagt: Lad os gøre et Forsøg paa at faa den Sag i Orden paa en tilfredsstillende Maade, og det kan vi ikke gøre paa anden Maade end gennem Udvalgsbehandling. Men da er det klart, at der ikke fra anden Side vil fremkomme Forslag om Nedsættelse af Udvalg — det ærede Medlem Hr. P. Andersen udtalte endogsaa udtrykkelig, at han, saaledes som Forholdene laa, ikke ønskede en Udvalgsbehandling —, skal jeg ved Forhandlingens Slutning foreslaa Sagen gjort til Genstand for en Udvalgsbehandling. Det ærede Medlem Hr. P. Andersen sagde ganske vist paa Forhaand, at hvis man gik til Udvalgsbehandling, vilde en saadan blive lang. Det kommer